

آزمون در حال جریان یک حسگر دیالکتریک استوانه‌ای برای اندازه‌گیری غلظت قند شربت چغندرقند

حامد خلیلیان^۱، مجتبی نادری بلجاجی^{۲*}، مهدی قاسمی ورنامخواستی^۲، سجاد رستمی^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

۲ استادیار، گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

(تاریخ دریافت: ۶/۷/۹۵، تاریخ پذیرش: ۲۹/۱۰/۹۵)

چکیده

این پژوهش به منظور اندازه‌گیری در حال جریان غلظت قند شربت چغندر قند با درصد های برقیکس ۵/۲۶، ۹/۳۷، ۷/۴۸ و ۱/۵۴ در دو سطح دبی ۰/۰۲ و ۰/۰۴ لیتر بر ثانیه با جریانی آرام با استفاده از یک حسگر دیالکتریک استوانه‌ای انجام شد. این حسگر شامل یک استوانه فولادی و مغزی به عنوان قطب های خازن می باشد که توسط کابل هم محور به دستگاه های ژنراتور و تحلیل گر طیف متصل می شود. شربت از طریق مجرای پایینی وارد محفظه حسگر شده و از طریق مجرای بالایی از آن خارج می گردد. اثر دما در بازه ۲۵ تا ۷۵ °C و بازه فرکانسی ۰ تا ۱۵۰ مگاهرتز بر تخمین ضریب گذردهی دیالکتریک شربت در حال سکون در حسگر نیز بررسی شد. نتایج نشان داد که ضریب گذردهی دیالکتریک شربت در حال جریان در هر تناسب تشدید در دبی ۰/۰۲ بزرگتر از این ضریب در حال سکون و با افزایش دبی جریان به ۰/۰۴ لیتر بر ثانیه کاهش داشته است. آزمون تغییر دما برای شربت در حالت سکون مشخص نمود که فقط فرکانس تشدید تناب دوم تحت تاثیر دما بوده که کاهش ضریب گذردهی دیالکتریک با افزایش دما را نتیجه داد ولی فرکانس تشدید اول با دما تغییر قابل ملاحظه ای نداشت. با توجه به نتایج حاصل، روش دیالکتریک می تواند تنها با اصلاح اثر دبی جریان در تخمین ضریب دیالکتریک به عنوان یک روش توانمند و کاربردی در اندازه گیری در حال جریان (برخط) درصد برقیکس شربت چغندر قند باشد.

واژه های کلیدی: حسگر دیالکتریک، شربت چغندر قند، درصد برقیکس، فرکانس تشدید، در حال جریان.

۱- مقدمه

در روش‌های طیف‌سنجی دی‌الکتریک پارامترهای مختلف فیزیکی ماده مانند قطبش، گذردهی و افت دی‌الکتریک در پاسخ به یک جریان متناوب و در یک طیف وسیع فرکانس اندازه‌گیری می‌شود [4]. حسگرهای خازنی و یا مایکروویوی از حسگرهای رایجی هستند که برای اندازه‌گیری طیف‌های دی‌الکتریک استفاده می‌شوند. از جمله مزایای استفاده از این حسگرهای، صحت و دقت آن‌ها و قابلیت به کارگیری آن‌ها برای اندازه‌گیری غیرمخرب کیفیت مواد غذایی و کشاورزی است.

مرور منابع علمی حاکی از توسعه و استفاده روزافرونهای دی‌الکتریک در فناوری غذایی می‌باشد. مطالعه‌ای روی شراب قرمز و شیره انگور برای دست‌یابی به میزان مواد جامد محلول (درصد بریکس) آن‌ها با استفاده از تکنیک مدار باز و کابل هم‌محور در دمای 20 درجه سلسیوس در دو فرکانس 200 مگاهرتز و 3 گیگاهرتز انجام شد. نتایج بدست آمده نشان داد که ضریب گذردهی دی‌الکتریک و فاکتور افت در فرکانس 200 مگاهرتز برای شیره انگور بیشتر از شراب قرمز بود. هم‌چنین فاکتور افت در این فرکانس بیشترین مقدار خود را داشت. در حالت کلی این فاکتور در فرکانس 3 گیگاهرتز برای شراب و شیره انگور یکسان بود [5].

در مطالعه‌ای خواص دی‌الکتریک میرین (نوعی شراب برنج مطبوع) در بازه فرکانسی 300 تا 3000 مگاهرتز در محدوده دمایی 5 تا 70 درجه سلسیوس اندازه‌گیری شد. در این مطالعه تاثیر فرکانس و دما روی خواص دی‌الکتریک مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با افزایش فرکانس و دما، ضریب گذردهی دی‌الکتریک روندی نزولی داشت [6].

در یک مطالعه، مقدار ساکارز موجود در عصاره نیشکر با استفاده از یک حسگر تشید کننده میکرواستریپ¹ در حالت سکون مایع اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که ضریب دی‌الکتریک رابطه‌ای معکوس با فرکانس تشید دارد. با کاهش درصد قند محلول در نمونه آب نیشکر، مقدار ضریب گذردهی دی‌الکتریک افزایش یافت. این نتایج نشان داد که روش دی‌الکتریک می‌تواند روشی سریع و دقیق برای برآورد درصد ساکارز محلول در عصاره نیشکر باشد [7]. با این حال گزارشی از آزمون این حسگر در حالت جریان مایع ارائه نشده است.

قند یک محصول با ارزش و راهبردی است و سنبل نعمت محسوب می‌شود. شکر یکی از مهم‌ترین مواد غذایی مورد نیاز انسان است که در بدن تولید انرژی و حرارت می‌کند. قیمت ارزان شکر در مقایسه با مقدار کالری که ایجاد می‌کند، این محصول را به صورت منبعی اساسی در تأمین انرژی غذایی مبدل کرده است. تقریباً 60 درصد قند تولیدی دنیا از نیشکر و بقیه از چغندر قند تهیه می‌شود [1]. حدود 70 تا 80٪ وزن تر چغندر قند را آب تشكیل داده که در تمام اندام‌های این گیاه موجود است. آب عامل اصلی انتقال قند از برگ به ریشه می‌باشد. قسمت بالایی ریشه چغندر قند محل اصلی ذخیره قند در این گیاه است و حدود 16٪ از وزن ریشه چغندر قند را شامل می‌شود [2]. درصد بریکس یکی از متداول‌ترین معیارهای سنجش عیار (غلظت) قند چغندر قند است. این درصد نشان‌دهنده درصد وزن مواد جامد موجود در صد گرم محلول (شربت چغندر قند) می‌باشد. ساکارز از مهم‌ترین قندهای موجود در ریشه چغندر بوده که حدود 95٪ از کل قند موجود در این محصول را شامل می‌شود. در کارخانه قند، شربت خام چغندر قند تحت چندین مرحله فرایند تصفیه و تغليظ با دیفوزیون¹ قرار می‌گیرد که طی آن غلظت قند شربت از تقریباً 12 تا حدود 90٪ افزایش می‌یابد. پایش و کنترل غلظت در مراحل مختلف این فرایند از اهمیت بالایی در صنعت قند برخوردار بوده و می‌تواند بر کمیت و کیفیت شکر تولید شده تاثیر بهسزایی داشته باشد. استفاده از حسگرهای رفرکتومتر از جمله فناوری‌هایی می‌باشد که تاکنون در صنایع شکر، جهت اندازه‌گیری آزمایشگاهی و یا برخط غلظت قند به کار گرفته شده است. این حسگرهای اندازه‌گیری زاویه شکست نور عبور داده شده از طریق محلول، درصد بریکس را اندازه‌گیری می‌کنند. از معایب این فناوری هزینه‌های بالای اولیه و نگهداری و هم‌چنین نیازمند بودن آن به واسنجی‌های دوره‌ای جهت اندازه‌گیری دقیق می‌باشد. از جمله روش‌های دیگری که می‌تواند در صنعت شکر به کار گرفته شود، استفاده از حسگرهای دی‌الکتریک است. این روش نسبت به روش رفرکتومتری ارزان و ساده‌تر بوده و قادر به اندازه‌گیری غلظت قند شربت چغندر قند به صورت برخط (در حال جریان) نیز می‌باشد [3].

1. Micro strip

1. diffusion

ترکیب با زنراتور برای اندازه‌گیری‌های دیالکتریک می‌باشد که دستگاه نسبتاً ارزان‌تری در مقایسه با تحلیل‌گر بردار می‌باشد که در اکثر مطالعات با استفاده از آن ضریب دیالکتریک و فاکتور افت به طور مستقل اندازه‌گیری می‌شوند. همچنین قابلیت عبور جریان از طریق حسگر دیگر مزیت برجسته این روش می‌باشد که امکان پایش کیفی سیالات غذایی در فرایندهای تولید را مهیا می‌کند. در بخش اول این مطالعه، یک حسگر دیالکتریک استوانه‌ای بهمنظور کاربرد در صنایع قند (و به‌طور کلی برای سایر سیالات غذایی و کشاورزی) طراحی و آزمون شد. نتایج آزمون‌های در حال سکون شربت چغندر قند با بریکس‌های متفاوت نشان داد که حسگر توسعه داده شده به خوبی قادر به تشخیص تغییرات بریکس در شربت چغندر می‌باشد. هدف این بخش از مطالعه، آزمون حسگر در حالت جریان مایع جهت استفاده در اندازه‌گیری برخط غلظت قند در فرایند استحصال قند از شربت در کارخانه قند می‌باشد. همچنین در این مطالعه اثر دما بر ضریب گذردهی دیالکتریک در حال سکون مایع مورد بررسی قرار گرفت. اهمیت جبران اثر دما به این دلیل است که فرایند تغییض شربت چغندر در دستگاه‌های دیفیوزر همراه با حرارت بوده و دما نیز اثر معنی‌داری بر ضریب دیالکتریک مواد دارد [3].

2- مواد و روش‌ها

2-1- اصول نظری و ساختار حسگر دیالکتریک

ضریب گذردهی دیالکتریک از جمله خواص فیزیکی یک ماده است که می‌توان با استفاده از حسگرهای خازنی به‌دست آورد. گذردهی دیالکتریک مواد با یک عبارت مختلط (رابطه ۱) بیان می‌شود که جزء حقیقی آن بیانگر ضریب گذردهی دیالکتریک (ϵ') یا قابلیت همسویی دوقطبی‌های موجود در ماده با میدان الکتریکی و جز موهومی آن (ϵ'' ، ضریب افت یا میزان انرژی تلف شده به شکل حرارت در ماده دیالکتریک می‌باشد. تغییر در خصوصیات و ترکیب ماده می‌تواند موجب تغییر در ضریب دیالکتریک ماده شود.

$$\epsilon_r = \epsilon'_r + j\epsilon''_r \quad (1)$$

به‌منظور بررسی خواص دیالکتریک یک ماده، می‌توان از

هوگ و همکاران در مطالعه‌ای به بررسی خواص دیالکتریک سه سیال آب، اتانول و گلیسرول با استفاده از حسگر دیالکتریک استوانه‌ای (مانند مطالعه حاضر) پرداخته شد. با استفاده از این روش و همچنین استفاده از نظریه خطوط انتقال، اثر جریان سیال (نسبت به مایع در حال سکون) و همچنین تاثیر دما بر خواص دیالکتریک آب بررسی شد. اندازه‌گیری با استفاده از دستگاه تحلیل‌گر طیف در بازه فرکانسی ۰ تا ۳ گیگاهرتز انجام شد. نتایج نشان داد که ضریب گذردهی دیالکتریک آب در حالت جریان از طریق حسگر نسبت به حالت سکون کوچک‌تر می‌باشد. همچنین با افزایش دما ضریب گذردهی کاهش یافت [8].

در پژوهشی خواص دیالکتریک آرد ذرت در بازه دمایی ۲۵ تا ۷۵ درجه سلسیوس و در محدوده فرکانسی ۰/۲ تا ۱۰ مگاهرتز اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که با افزایش فرکانس، ضریب گذردهی دیالکتریک روند نزولی خواهد داشت. با افزایش دما ضریب گذردهی دیالکتریک افزایش یافت [9]. در مطالعه‌ای دیگر خواص دیالکتریک عصاره نارگیل سبز با استفاده از تکنیک مدار انتهای باز در دمای ۰ تا ۹۰ درجه سلسیوس و در محدوده فرکانسی ۵۰۰ تا ۳۰۰۰ مگاهرتز مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با افزایش دما، ضریب گذردهی دیالکتریک در غلظت‌های مختلف عصاره نارگیل سبز روند نزولی دارد. همچنین با افزایش فرکانس ضریب گذردهی دیالکتریک کاهش یافت [10].

در گزارشی طیف‌نگاری توان دیالکتریک با استفاده از حسگر صفحه موازی در محدوده ۱ تا ۱۰۰ مگاهرتز برای تخمین رطوبت خرما ارزیابی شد که نتایج دقیقی نشان داد [۱۱، ۱۲]. با روش مشابه، مطالعه‌ای در محدوده فرکانس ۱ تا ۱۰ مگاهرتز بر روی ساقه نیشکر به صورت غیرمخترب انجام شد که نشان داد روش دیالکتریک یک روش توانمند و دقیق در اندازه‌گیری غیرمخترب محتوای رطوبت و غلظت قند نیشکر می‌باشد [۱۲].

آن‌چه از مطالعات گذشته مشخص است این‌که تا کنون استفاده از روش‌های دیالکتریک برای اندازه‌گیری در حال جریان سیالات غذایی گزارش نشده است. مزیت روش مورد استفاده در این مطالعه استفاده از دستگاه تحلیل‌گر طیف در

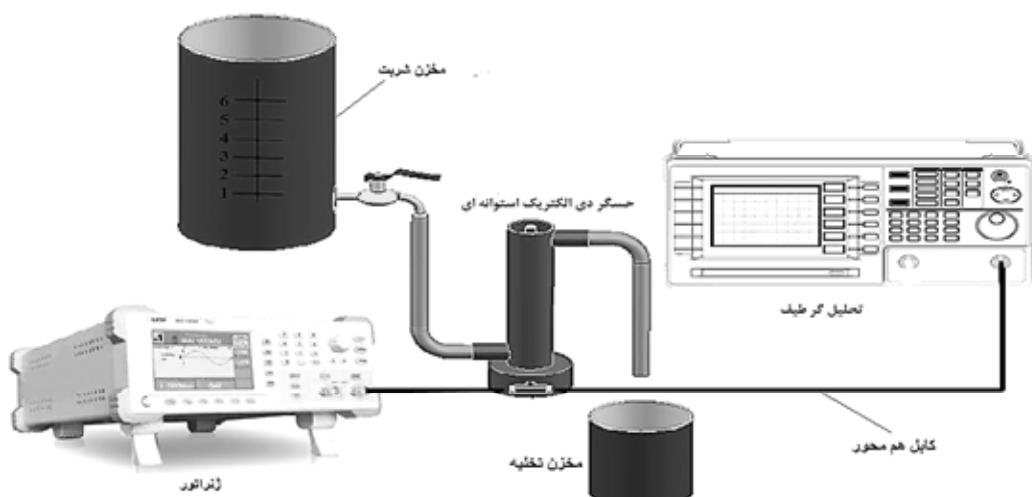
می‌باشد و یک مغزی فولادی در مرکز این استوانه نقش قطب مثبت خازن را دارد. مایع دی الکتریک بین این دو الکترود قرار گرفته و بسته به ضریب گذردهی دی الکتریک بر خروجی F-A-F تاثیر می‌گذارد. همان‌طور که در شکل (۱) نشان داده شده، حسگر توسط یک اتصال تی (T) در بین دستگاه‌های ژنراتور و تحلیل گر طیف قرار گرفته و الکترود مغزی آن به قطب مثبت و استوانه بیرونی به قطب منفی مدار متصل می‌شود.

۲-۲- سامانه دی الکتریک در حال جریان مایع
سامانه آزمون در حال جریان حسگر شامل دستگاه ژنراتور ۰-۱۵۰ مگاهرتز (OWON, AG-4151, Hong Kong) می‌باشد که توسط کابل‌های هم‌محور به حسگر و دستگاه تحلیل گر طیف (GW-insteek, GPS-827, Taiwan) متصل می‌شود. شکل (۱) طرح‌واره‌ای از سامانه اندازه‌گیری در حال جریان را نشان می‌دهد. از یک مخزن پلاستیکی مدرج و یک شیر خروجی برای ذخیره و کنترل دبی جریان از طریق حسگر استفاده شد. جهت ورود جریان مایع از پایین به بالا انتخاب شد تا همواره فضای بین دو الکترود حسگر پر از شربت چغندرقند باشد. اساساً به‌خاطر ضریب دی الکتریک پایین‌هوا، هر گونه حجم خالی بین دو الکترود می‌تواند خطای چشم‌گیری در تخمین ضریب دی الکتریک مایع داشته باشد. برای یک تشدید ایده‌آل (فرکانس بدون میرایی)، فرکانس تشدید (f_{res}) در معادله مدار باز با رابطه (۲) تعریف می‌شود [۱۴].

حسگرهای دی الکتریک به دو صورت ایستایی و دینامیکی بهره برد [۱۳]. از جمله عواملی که در حساسیت این دسته از حسگرها تأثیر گذار است، خواص دی الکتریک ماده و همچنین هندسه حسگر (هندسه الکترودها و فاصله بین آن‌ها) می‌باشد [۱۳]. جهت بیان تغییرات طیف دی الکتریک تابعی از فرکانس، نیاز به توجیهی برای رفتار حسگر در معرض میدان الکتریکی است [۱۴]. این طیف شامل فرکانس تشدید و فرکانس میرایی است و می‌تواند در محدوده فرکانسی وسیعی رفتار ماده دی الکتریک را بازتاب کند. در نتیجه سیگنال خروجی می‌تواند به صورت طیف دامنه-فرکانس (A-F) نمایش داده شود. طیف A-F بیانگر اطلاعاتی در مورد ماده دی الکتریک درون حسگر فرکانس تشدید آن ماده می‌باشد.

سرعت سیال از جمله عواملی است که باعث تغییر در خواص دی الکتریک سیال می‌شود. با افزایش حجم سیال گذرنده از یک مقطع در واحد زمان، سرعت سیال گذرنده در مقطع نیز افزایش می‌یابد که با افزایش آشفتگی سیال در حال جریان باعث کاهش ضریب گذردهی دی الکتریک سیال خواهد شد [۱۵].

به‌منظور اندازه‌گیری فرکانس تشدید دی الکتریک و ارتباط آن با غلظت قند شربت چغندرقند از یک حسگر خازنی استوانه‌ای هم‌محور توسعه داده شده در بخش اول این مطالعه استفاده شد [۳]. این حسگر شامل یک استوانه فولادی به طول، قطر خارجی و ضخامت به ترتیب ۲۵۰، ۲۵ و ۱ میلی‌متر

شکل (۱) طرح‌واره سامانه آزمون دی الکتریک در حال جریان شربت چغندرقند

حسگر، فرکانس تغذیه از ۰ تا ۱۵۰ مگاهرتز توسط دستگاه ژنراتور جاروب و نتایج بهصورت نمودارهای فرکانس (MHz) برحسب دامنه (dbm) ثبت گردید. درصد برقیکس نمونه‌های شربت با استفاده از دستگاه رفرکتومتر (Ceti Belgium, Quartz, Hong Kong) اندازه‌گیری شد. بدین منظور دو تا سه قطره از محلول شربت روی لنز دستگاه ریخته شد. با عبور نور تکفام از نمونه و اندازه‌گیری زاویه شکست نور درصد برقیکس با استفاده از رابطه (3) [16] محاسبه شد [17].

$$f_{\text{res}} = \frac{2n-1}{2\pi\sqrt{LC}} = \frac{c(2n-1)}{4l\sqrt{\epsilon_r\mu_r}} \quad (2)$$

$$Bx = (((((11758.74 \times nD - 88885.21) \times nD + 270177.93) \times nD - 413145.80) \times nD + 318417.95) \times nD - 99127.4536) \quad (3)$$

Bx: درصد برقیکس و

nD: ضریب شکست اندازه‌گیری شده در بخار سدیم (D) با طول موج 589/3 آنگستروم در دمای 20 درجه سلسیوس.

n: دوره تناوب فرکانس تشدييد،

f_{res}: فرکانس تشدييد (Hz)،

L: اندوكتانس بر واحد طول (H/m)،

C: ظرفیت خازنی بر واحد طول (F/m)،

c: سرعت نور در خلا (m/s)،

ϵ_r : خاصیت مغناطیسی نسبی الکترود (-)،

μ_r : خاصیت گذردهی نسبی دیالکتریک (-)

تشدييد در طيف A-F بهصورت متناوب و دردهای تيز (افت ناگهانی دامنه) اتفاق می‌افتد. در صورتی که با افزایش فرکانس (تناوب تشدييد) افت دردها کاهش یابند، آن تشدييد را میرا و در صورت یکنواختی عمق دردها، آن را تشدييد ايدهآل می‌نامند.

3-2 آزمون‌های شربت چغندرقند

3-2-1 آزمون دما

جهت آزمون اثر دما، شربت چغندرقند در سه غلظت 26/5 و 37/9 و 62٪ هر کدام در سه دمای 25، 50 و 75 درجه سلسیوس مورد آزمون قرار گرفت. شربت چغندرقند مورد آزمون بهوسیله یک المنت حرارتی میله‌ای درون مخزن پلاستیکی به دمای مورد نظر رسید و سپس به حسگر استوانه‌ای منتقل شد. جهت به حداقل رسانیدن هدر رفت گرما، فضای خارجی حسگر با عایق پشم شیشه پوشانیده شد. دمای شربت درون حسگر بهوسیله دماسنجد لیزری (Taiwan·TES·TES-1327k) کنترل شد.

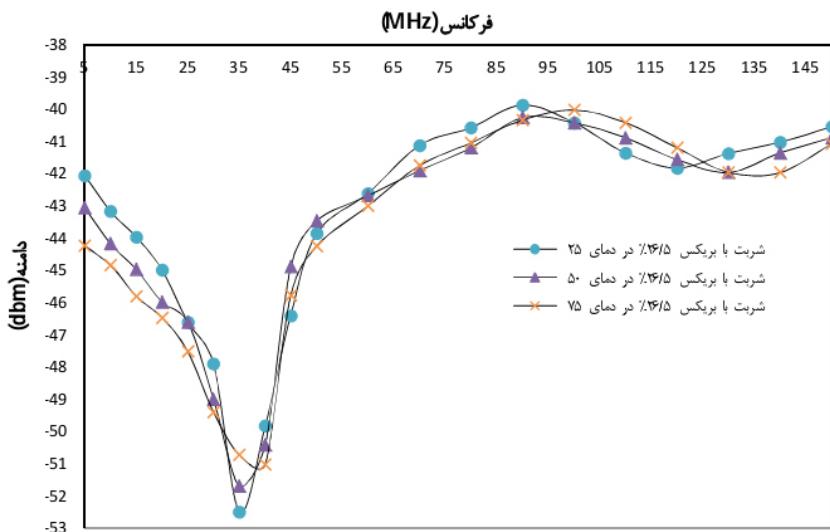
3-2-2 آزمون در حال جریان شربت چغندرقند

جهت آزمون در حال جریان حسگر دیالکتریک، شربت چغندرقند در پنج غلظت قند مختلف با درصدهای برقیکس چنس استیل به ترتیب 250 میلی‌متر و 1 جایگزین شد [14] و سرعت نور (c) برابر 3×10^8 در نظر گرفته شد. شکل (3) تغییرات فرکانس‌های تشدييد با دما را در تناوب اول و دوم برای رابطه (2) محاسبه شد که در آن مقادیر ثابت‌های L و μ_r برای چنس استیل به ترتیب 26/5 و 62٪ تهیه گردید. هر کدام از شربت‌ها بهصورت مجزا درون مخزن تعییه شده در بالای حسگر ریخته شد و توسط لوله‌های شفاف به مجرای پایینی حسگر متصل شد. دبی جریان با شیر خروجی مخزن در دو سطح 0/02 و 0/04 لیتر بر ثانیه کنترل شد. در حین جریان شربت از طریق

شکل (2) طیف‌های A-F حاصل از آزمون شربت در غلظت 26/5 در سه دمای 25، 50 و 75 درجه سلسیوس را نشان می‌دهد. تغییرات حاکی از آن است که افزایش دما در تناوب اول تشدييد فقط تاثیر بر دامنه طیف داشته و فرکانس تشدييد تغيير محسوسی نداشته است. اما در تناوب دوم تشدييد، تغییرات فرکانسی مشاهده شد. طیف‌های دیالکتریک شربت در دو برقیکس 37/9 و 62٪ نیز نتایج مشابهی از تاثیر دما را نشان داد که در جدول (1) گزارش داده شده است. ضریب دیالکتریک با فرکانس‌های تشدييد اول و دوم با استفاده از رابطه (2) محاسبه شد که در آن مقادیر ثابت‌های L و μ_r برای جنس استیل به ترتیب 250 میلی‌متر و 1 جایگزین شد [14]

و سرعت نور (c) برابر 3×10^8 در نظر گرفته شد.

شکل (3) تغییرات فرکانس‌های تشدييد با دما را در تناوب اول و دوم برای شربت‌های با برقیکس 26/5 و 62٪ نشان می‌دهد. مشخص است که فرکانس تشدييد دوم با افزایش دما افزایش داشته در حالی که فرکانس تشدييد اول تغیير چندانی نکرده است.

شکل (2) طیف‌های دی‌الکتریک شربت با بریکس ۲۶/۵ در درجه‌های مختلف

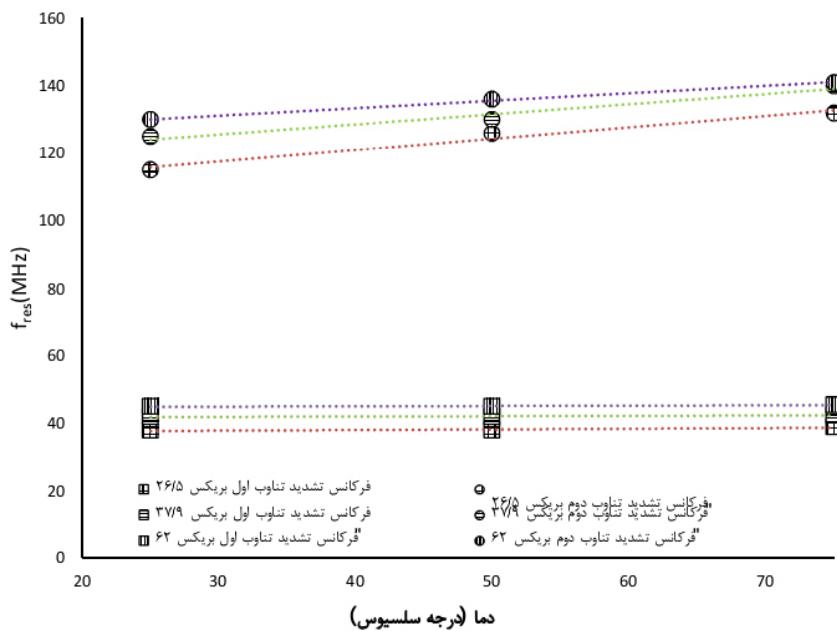
جدول (1) تاثیر افزایش دما در شربت چغندرقند (در حال سکون) بر فرکانس تشديد و ضریب گذردهی دی‌الکتریک

ϵ_2	ϵ_1	$f_{2,res}$ (MHz)	$f_{1,res}$ (MHz)	دما (°C)	(%Brix)
61/24	62/32	115	38	25	
51/02	62/32	126	38	50	26/5
46/48	59/17	132	39	75	
51/84	51/02	125	42	25	
47/92	51/02	130	42	50	37/9
41/32	49/82	140	42/5	75	
47/92	44/45	130	45	25	
43/80	44/45	136	45	50	62
40/74	43/47	141	45/5	75	

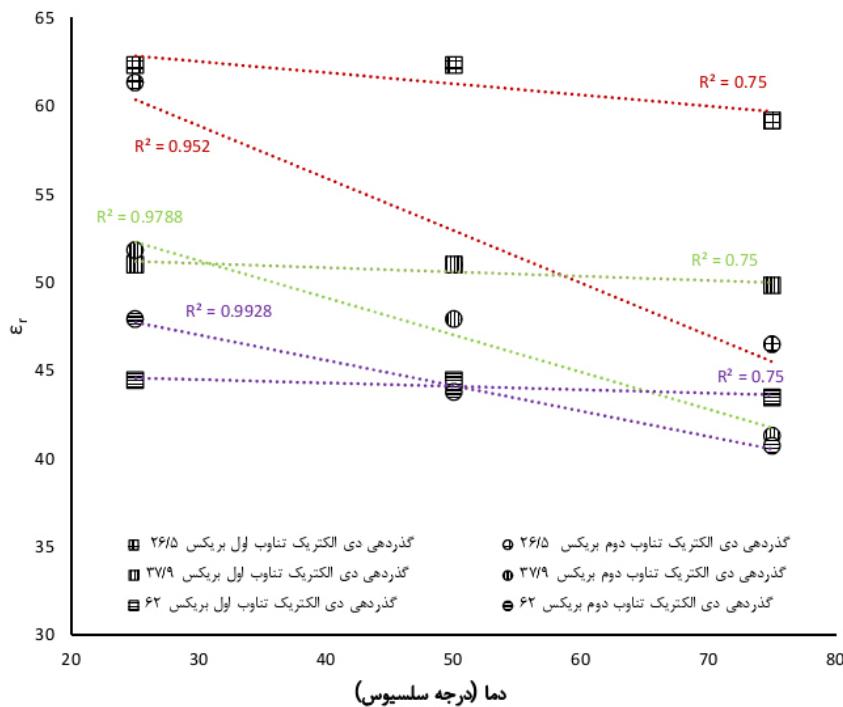
ضریب گذردهی دی‌الکتریک محاسبه شده از فرکانس تشديد در تناوب اول و دوم
 $f_{2,res}$ و $f_{1,res}$: فرکانس‌های تشديد تناوب اول و دوم

شکل (4) رابطه بین ضریب گذردهی دی‌الکتریک محاسبه شده در تشديد اول و دوم با دما را نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که ضریب گذردهی محاسبه شده در تشديد اول تحت تاثیر دما تغییر محسوسی نداشته در حالی که ضریب محاسبه شده در تشeedid دوم با افزایش دما کاهش یافته است. مطالعه‌ای روی خواص دی‌الکتریک آب با استفاده از حسگر دی‌الکتریک استوانه‌ای مشابه و اثر تغییر دما نشان داد که فرکانس تشeedid دوم اثر دما را به شکل درست نشان می‌دهد و ضریب محاسبه شده در تشeedid اول اثر دما را بازتاب نمی‌کند [14]. پژوهش‌های دیگری نیز در این زمینه صورت گرفته است که همگی کاهش ضریب گذردهی دی‌الکتریک را با افزایش دما گزارش داده‌اند

جدول (2) مقادیر اندازه‌گیری شده فرکانس تشeedid و

شکل (3) فرکانس تشدید بر حسب دما برای شربت چغندرقند در حالت سکون

شکل (4) ضریب گذردهی دیالکتریک محاسبه شده در تشدید اول و دوم بر حسب دما برای شربت چغندرقند در حالت سکون

شکل (5) ضریب گذردهی دیالکتریک اندازه‌گیری شده در حالت‌های مختلف آزمایش یعنی اندازه‌گیری ضریب گذردهی دیالکتریک شربت در حال سکون [3] را در مقایسه با اندازه‌گیری در حال جریان با دو دبی مختلف تناوب اول

مقادیر محاسبه شده ضریب دیالکتریک در تشدید اول و دوم را در دمای اتاق (25 درجه سلسیوس) برای آزمون‌های در حال جریان شربت چغندرقند در دو سطح دبی 0/04 و 0/02 لیتر بر ثانیه گزارش می‌دهد.

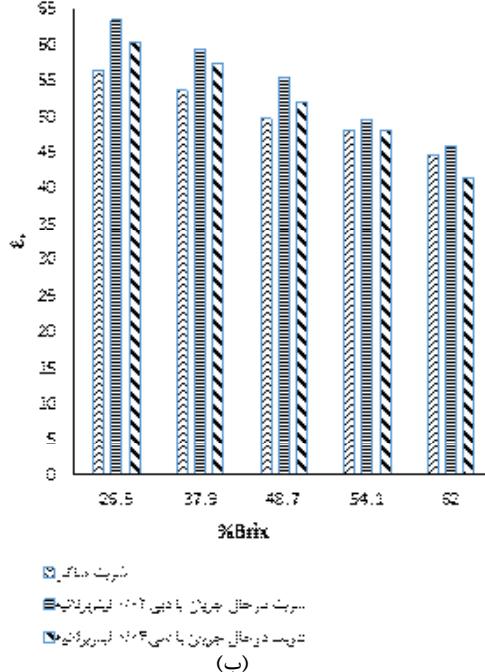
جدول (۲) تاثیر افزایش غلظت در شربت چغندرقند در حال جریان بر ضریب گذردهی دیالکتریک

ϵ_2	ϵ_1	$f_{2,res}$ (MHz)	$f_{1,res}$ (MHz)	دبي (lit/s)	(%Brix)
60/19	62/32	116	38	0/04	26/5
63/43	65/74	113	37	0/02	
57/19	57/68	119	39/5	0/04	37/9
59/17	64	117	37/5	0/02	
51/84	56/25	125	40	0/04	48/7
55/32	56/25	121	40	0/02	
47/92	48/67	130	43	0/04	54/1
49/43	49/82	128	42/5	0/02	
41/32	46/48	140	44	0/04	62
45/79	46/48	133	44	0/02	

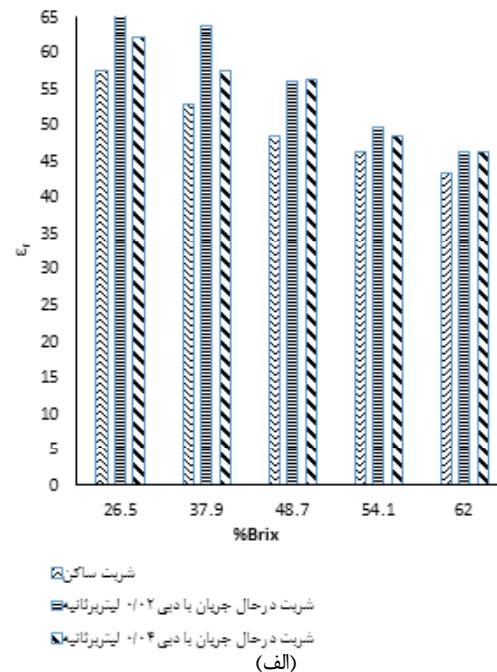
ضریب گذردهی دیالکتریک محاسبه شده از فرکانس تشدید در تناوب اول و دوم

ϵ_1 : فرکانس‌های تشدید تناوب اول و دوم

ϵ_2 : فرکانس‌های تشدید تناوب اول و دوم

(ب)

(الف)

شکل (۵) ضریب دیالکتریک شربت چغندرقند در حالت‌های ساکن و جریان محاسبه شده از فرکانس‌های تشدید (الف) تناوب اول و (ب) تناوب دوم و دوم تشدید نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که در مقایسه با کاهش ضریب گذردهی دیالکتریک نسبت به دبی کمتر شربت ضرايب محاسبه شده برای آزمون‌های در حال سکون، ضریب می‌گردد [30]. حالت جریان از طریق حسگر استوانه‌ای توسعه داده شده در این مطالعه تحت تاثیر شدت جریان و اثر آن بر اندازه‌گیری‌های دیالکتریک امر پیچیده‌ای است که به راحتی قابل پیش‌بینی نبوده و نیاز به انجام آزمون‌های بیشتر و بررسی اثر دبی جریان بر پاسخ A-F دارد.

ثانیه کاهش داشته است. اصولاً با افزایش دبی جریان از طریق حسگر، جریان آرام سیال رفته به جریان متلاطم می‌گردد که این امر باعث ایجاد بی‌نظمی در قطبش و در نتیجه

4- نتیجه گیری

دیالکتریک شد. با این حال در مقایسه با آزمون‌های در حال سکون شربت، اثر دبی جریان بر ضرایب گذرهای محاسبه شده از تناوب اول و دوم در یک جهت نبود که نیاز به آزمون‌های بیشتر را ایجاد می‌نماید. این نتایج توانایی روش دیالکتریک در اندازه‌گیری در حال جریان درصد بریکس شربت چغندرقند را نشان می‌دهد. با توجه به تعیین دقیق غلظت قند در شربت چغندرقند به‌وسیله روش طیف‌نگاری دیالکتریک و به‌کارگیری آسان و ارزان این روش، پیشنهاد می‌شود که این حسگر برای اندازه‌گیری در حال جریان شربت جهت پایش پیوسته غلظت قند در صنایع قند توسعه یابد. هم‌چنین از این روش می‌توان در سایر صنایع غذایی از جمله آب‌میوه استفاده نمود.

در این مطالعه یک حسگر دیالکتریک استوانه‌ای برای اندازه‌گیری اثر دما در شربت چغندرقند در حالت سکون و هم‌چنین اندازه‌گیری در حال جریان غلظت قند (بر حسب درصد بریکس) شربت چغندرقند آزمون شد. نتایج نشان داد که با افزایش دما در شربت چغندرقند، فرکانس تشید دوم دیالکتریک افزایش و ضریب گذرهای دیالکتریک محاسبه شده از آن کاهش یافت در حالی که فرکانس تشید تناوب اول تغییر قابل ملاحظه‌ای با دما را نشان نداد. افزایش درصد بریکس شربت و هم‌چنین افزایش دی جریان ورودی باعث افزایش فرکانس تشید دیالکتریک و کاهش ضریب گذرهای

منابع

- mirin in the microwave frequency range. *J. Food Eng.*, 89, 435-440.
- [7] Jackson, B., Jayanth, T. (2014). Determination of sucrose in raw sugarcane juice by microwave method. *Indian J. Sci. Technol.*, 7, 566-570.
- [8] Hoog, N. A., Mayer, M. J. J., Miedema, H., Olthuis, W., Tomaszewska, A. A., Paulitsch-Fuchs, A. H., vanden-Berg, A. (2015). Online monitoring of biofouling using coaxial stub resonator technique. *J. Sensing and Bio-Sensing Res.*, 3, 79-91.
- [9] Bamsal, N., Dhaliwal, A. S., Mann, K. S. (2015). Dielectric properties of corn flour from 0.2 to 10 GHz. *J. Food Eng.*, 166, 255-262.
- [10] Franco, A. P., Yamamoto, L. Y., Tadini, C. C., Gut, J. A. W. (2015). Dielectric properties of green coconut water relevant to microwave processing: Effect of temperature and field frequency. *J. Food Eng.*, 155, 69-78.
- [11] [11] باقری، ر.; میرهای، ا؛ صادقی، م؛ معصومی، ا؛ مومکش، ش. (1393) اندازه‌گیری رطوبت خرما با روش غیرمخرب دیالکتریک. مجله مهندسی بیوسیستم ایران، دوره 45 ،
- [1] Harland, J. I., Jones, C. K., Hufford, C. (2006) *Sugar beet*. In: Draycott, A. P. (ed.), Chichester, United Kingdom, Blackwell's Publishing. p 514.
- [2] Properties of a Sugar Beet. Sugar Beet, 2013. URL <http://necternal.com/sugar-beets/>. Accessed 05.08.15.
- [3] Khalilian, H., Ghasemi-Vernamkhasti, M., Naderi-Boldaji, M., Rostami, S. (2017). Developing and testing a cylindrical dielectric sensor for measuring sugar concentration of sugar beet syrup. *Iranian J. Biosystems Eng.*. (Accepted manuscript).
- [4] Mireei, A., Bagheri, R., Sadeghi, M., Shahraki, A. (2016). Developing an electronic portable device based on dielectric power spectroscopy for non-destructive prediction of date moisture content. *J. Sens. Actuators*, A, 247, 289-297.
- [5] Garcia, A., Torres, J. L., De Blas, M., De Francisco, A., Illanes, R. (2004). Dielectric characteristics of grape juice and wine. *J. Biosystems Eng.*, 88, 343-349.
- [6] Tanaka, F., Uchino, T., Hamanaka, D., Gregory-Atungulu, G., Hung, Y. (2008). Dielectric properties of

- (2012). Dielectric spectroscopy in agrophysics. *J. Int Agrophysics*, 26, 187-197.
- [23] Guo, W., Fang, L., Liu, D., Wang, Zh. (2015). Determination of soluble solids content and firmness of pears during ripening by using dielectric spectroscopy. *J. Comput. Electron. Agric.*, 117, 226-233.
- [24] Guo, W., Liu, Y., Zhu, X., Wang, Sh. (2011). Dielectric properties of honey adulterated with sucrose syrup. *J. Food Eng.*, 107, 1-7.
- [25] Guo, W., Nelson, S. O., Trabelsi, S., Kays, S. J. (2007). Dielectric properties of honeydew melons and correlation with quality. *J. Microwave Power*, 41, 44-54.
- [26] Guo, W., Zhu, X., Nelson, S. O. (2010). Permitivities of watermelon pulp and juice and correlation with quality indicators. *J. Food Prop.*, 16, 475-484.
- [27] [27] حیاتی، ع؛ رئوفی، م.ح؛ کامگار، س. (۱۳۹۲) امکان‌سنجی استفاده از ویژگی‌های خازنی در تشخیص میزان قند سیب. هشتمین کنگره بین المللی مهندسی ماشین‌های کشاورزی (بیوسیستم) و مکانیزاسیون، مشهد، ص ۸۰۱ - ۸۱۶
- [28] Tulasidas, T. N., Raghavan, G. S. V., van-de-Voort, F., Girard, R. (1995). Dielectric properties of grapes and sugar solutions at 2.45 GHz. *J. Microwave Power*, 30, 117-123.
- [29] Zhu, X., Guo, W., Wu, X. (2012). Frequency and temperature dependent dielectric properties of fruit juices associated with pasteurization by dielectric heating. *J. Food Eng.*, 109, 258-266.
- [30] Kudra, T., Raghavan, G. S. V., Akyel, C., Bosisio, R., van-de-Voort, F. R. (1992). Electromagnetic properties of milk and its constituents at 2.45 MHz. *Int Microwave Power Inst. J.*, 27, 199-204.
- [31] White, F. M. (2011) *Fluid Mechanics*. Oxford, United Kingdom, Blackwell's publishing.
- [12] Naderi-Boldaji, M., Fazeliyan-Dehkordi, M., Mirreei, S. A., Ghasemi-Vernamkhasti, M. (2015). Dielectric power spectroscopy as a potential technique for the non-destructive measurement of sugar concentration in sugarcane. *J. Biosystems Eng.*, 140, 1-10.
- [13] Hoog, N. A., Olthuis, W., Mayer, M. J. J., Yntema, D., Miedema, H., van-den-Berg, A. (2012). On-line fingerprinting of fluids using coaxial stub resonator technology. *J. Sens. Actuators, B: Chem.*, 163, 90-96.
- [14] Hoog, N. A. Stub resonators transmission line based water sensors. Ph. D. dissertation. University of Twente, 2014.
- [15] Alharthi, A., Lange, J., Whitaker, E. (1985). Immiscible fluid flow in porous media: Dielectric properties. *J. Contaminant Hydrology*, 1, 107-118.
- [16] Angkawisitpan, N., Manasri, T. (2012). Determination of sugar content in sugar solutions using inter-digital capacitor sensor. *J. Meas. Sci. Rev.*, 12, 8-13.
- [17] De-Whalley, H. C. S. (1965) *ICUMSA Methods Book*. Elsevier, Amsterdam.
- [18] Bionutrient Food Association. Brix, 2015 URL <https://bionutrient.org/bionutrient-rich-food/brix>. Accessed 17.02.16.
- [19] Havinga, E. E. (1961). The temperature dependence of dielectric constants. *J. Phys. Chem. Solids*, 18, 253-255.
- [20] Malmberg, C. G., Maryott, A. A. (1956). Dielectric constant of water from 0 to 100 degree celsius. *J. the int Bureau Standards*, 2641, 1-8.
- [21] Venkatesh, M. S., Raghavan, G. S. V. (2004). An overview of microwave processing and dielectric properties of agri-food materials. *J. Biosystems Eng.*, 88, 1-18.
- [22] Skierucha, W., Wilczek, A., Szyplowska, A.